

Da Dora blev syg

Kære Børnehavekammerater

Her er et brev, der handler om, hvorfor jeg ikke er i børnehave sammen med jer.

I sommerferien var jeg i Tyskland med mor, far og storebror Harry. Det var rigtig hyggeligt.

Men jeg fik gule øjenlåg og meget ømme ben.

Så tog vi forbi et tysk hospital, hvor de fandt ud af, at jeg var ret syg.

Vi skyndte os hjem til Danmark til Rigshospitalet (det er der, hvor helikopteren lander på taget). Min bamse, Hr. Kanin, blev indlagt sammen med mig.

På hospitalet blev der taget en masse prøver, og til sidst sagde de, at jeg har en sygdom, der hedder kræft. Jeg har en sur knude i maven (binyren) og nogle sure celler i resten af kroppen. Det smitter ikke.

Jeg fik også opereret en gummislange ind i mit bryst. Det hedder et CVK. I CVK'et kan sygeplejerskerne give mig medicin, tage blodprøver, give mig nyt blod og sådan noget. Det gør ikke ondt, men man må ikke trække i slangen, og såråbningen skal renses ret grundigt – det er lidt irriterende.

Og nu skal jeg i laaang tid besøge hospitalet, for at jeg kan blive rask. Men jeg er mest derhjemme, for jeg kan godt få medicin af mine forældre.

På hospitalet sker der mange ting. Jeg skal tit vejes og måles, have tjekket temperatur og blodtryk osv. Jeg er blevet ret god til at hjælpe med alle de ting, der skal gøres. Især til at pille plastre af. Jeg har også fået en slange i min næse. Det hedder en sonde. Sonden løber ned i min mave. I den slange kan jeg også få medicin. Desuden stikker min mor mig med en nål i maven næsten hver aften. Det er ikke det sjoveste i verden.

Jeg får noget medicin, der hedder kemo. I kemoen er der et eller andet, der skal gøre mig rask. Vi kalder det for "Kemo-Kasper og hans venner". De styrter rundt i min krop og tæsker alle de dumme celler, der gør mig syg. Men desværre taber Kemo-Kasper og vennerne nogle gange deres briller, og så ser de jo ikke så godt, og så kommer de sørme også til at tæske nogle af de gode celler! Blandt andet mine hår-celler. Så nu har jeg tabt alt mit hår – det er helt tosset 😊 Men noget af håret klippede jeg altså selv af.

Når jeg har fået kemo, kan jeg godt få det lidt dårligt, og tit synes jeg, at ALT lugter meget grimt. Og så tisser jeg rigtig meget – jeg tisser alle de dumme celler ud. Ha ha. Så får de bare tis i hovedet.

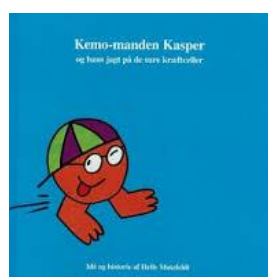
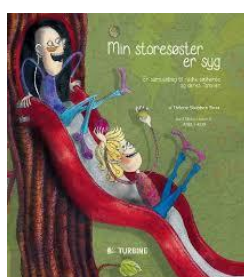
Og når alle de dumme celler en dag er væk, får jeg mine gode celler og også mit hår tilbage.

Men indtil videre må jeg ikke komme i børnehaven, for alle jeres helt almindelige baktusser kan gøre mig endnu mere syg. Men jeg er altså ikke alene hjemme – min mor passer mig. Nogle gange er hun megakedelig, og jeg har set rimelig meget Gurli Gris. Så det er godt, at min mormor bor her nogle gange, og at der også kommer nogen og besøger os indimellem. Fx var Alfred hos os en dag. Det var sjovt.

Og heldigvis har jeg fået en låne-børnehave, hvor alle børnene er syge ligesom jeg – og hvor der ikke er helt almindelige baktusser, som kan gøre os mere syge. SIV-huset er et skønt sted for mig at være, indtil jeg kan komme tilbage til jer i Æblehaven. Jeg glæder mig til, at vi igen kan ses!

Knuds fra Dora

Bøger om kræft